

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XLVI. Ruthæ Moabitis felices nuptiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

semel occumbere; quamquam illa librantis saxum dextera, non tam fuerit mulieris, sed divinæ justitiæ, quæ jactu tam perito caput noxium elisit, ac talionem rependit homini illi, qui prius lapides e-rexerat Dijs profanis in aras impias, saxa DEO ve-ro in aras constructa subverterat, & supra scopulū saxa nefarius parricida tam feralem fratrum duode-septuaginta lanienam instituerat.

NARRATIO XLVI.

RUTHAE MOABI-
TIDIS AD CULTUM DI-
VINUM TRADUCTIO, ET FELICES
NUPTIÆ. Lib. Ruth.

Anno Mundi 2810. Ante Christum 1243.

A Equum est Divinæ manum exosculari Pro-
videntiæ, sive mitiorem se nobis præbeat,
sive austeriorem. Meruerunt Abimelechi,
& Sichimitarum, præ alijs, flagitia, omnem ut Cha-
nanitidem novum flagellum, fames scilicet, casti-
garet. Quia tamen multorum innocentia, calida
mittebat in cœlum suspiria; ita Justitia Divina strin-
xit virgam, ut ei frondem olivæ innecteret Misere-
ricordia. Sterilis Palæstinæ squalor, felicitatum
omnium Copiæ Cornu, Messiam, acceleravit. E-
jus rei narratio hæc est.

Terram nuper melle, lactéque, & rerum omni-
um ubertate manantem, immissa cœlitus fames
afflixit adeò, ut multis, si vitam vellent conserva-
tam,

tam, non modò solum natale vertendum, sed dum Saluti corporis consulitur, animi discrimen esset subeundum, apud gentes à vera Religione alienas. Inter eos, civis quidam fuit Oppidi Bethlemij; (quod tametsi ob agrorum fertilitatem *Domus PANIS* appellaretur, adeò tamen exhaustum erat frugibus, ut necessitas incolas adigeret ad alias sedes quærendas) nomen ei *Elimelech*; vir lautis, dum terra favebat, opibus; nunc communi pressus malò, cum uxore *Noëma*, geminisque filijs, *Mahabane* & *Chelione*, in Moabitidem concedere coactus; non diu post, extremum peregrè diem obiit. Filij cum non incommodè habitarent inter Moabitas, fixerunt domicilium in Arabia (cujus pars est Moabitis) urbe principe, quæ *Petra* dicebatur, ob loci Situm, circumquaque rupibus ac præcipitijs munitum; (Sunt, qui opinentur, esse hodiernam Turcarum *Mecham*, ubi detestandum Machometi sepulchrum visitur) ibi duxerunt uxores, gentilitatis tenebris involutas, quarum alteri nomen *Oropha*, alteri *Rutha*.

Intra decennium mors utriusque maritum extinxit; uni tamen nuruum, religionem & salutem dedit, focruì patriam reddidit; Noëma quippe, cum nihil esset, quod ipsam ultra extorrem à patria retineret, non filij, non maritus, non frugum inopia, desiderio natalis soli, & avitæ religionis, destinata revisere Chanantidem; offerunt se viæ comites, nurus. Illa, cum nesciret, quò locò res esset domi suæ, suadet, ut remaneant in patria, neque incertum in eventum, miseram focrum cupiant sequi; distringebat nimirum animum piæ matronæ, religio,

gio, quæ vetabat alienigenas fæminas, superstitionis irritamenta, in fines Hebræos, thalamosque inducere; quòd si verò melior de cœlo mens eis injecta esset, putabat constantiam difficultate admissionis experiendam. Quare benè precata ambabus, osculum benevolentia impertit, & collaudatas ob fidem & amorem erga maritos, abs se dimittit. Quòd suavior valedictio, hòc ægrior accidebat divulsio; quare ne mutuò disjungerentur, multis lacrimis institerunt. Sed ut feminarum mutabiles sunt in utramque partem impetus, cessit *Orpha* Noëmæ hortatui, & patrijs in laribus, superstitioneque, qua socrus eam abductam mallet, permansit. *Rutha* verò, certa Noëmam non deserere, negat ab ea se recessuram, sed comunem potiùs patriam, comunemque DEUM habituram.

Reditur igitur tempore, quò *Thola* præturam gerebat, in *Chananitidem*, inque *Bethlemum* oppidum, patriam Noëmæ sedem; (quæ *Ephrata* quoque appellatur) excipiuntur perhumaniter, cum vicinarum gratulatione mulierum, quam tamen haud parùm temperavit Noëmæ luctus, marito, filijs, fortunis in decennali exilio viduatæ. Cogebat itaque paupertas *Rutham*, jam Sacris Judaicis initiatam, deciduas post demessam segetem spicas colligere. Et ecce, non tam fortuna, quàm DEI voluntas tulit, ut spicilegium institueret, in agro cujusdam viri opulenti, appellatione *Booz* *Bethlemitæ* civis, & *Elimelecho* consanguinitate juncti. Qui animadversa puellæ sedulitate & diligentia in colligendis spicis hordeaceis, blandiùs cum illa agere cepit, factaque non legendi tantùm, sed metendi

di quoque gratiâ , insuper ad messorum prandium advenam invitare. Tantæ comitatis argumentò , magis accensa puellæ modestia , verbis , factisque gratæ , demissæque mentis specimen , reponere ; uti liberalitate viri , interque ancillas metentes quotidiana consuetudine discumbere. Ingenuus puellæ , quanquam peregrinæ , pudor , omnium sibi animos demerebatur , ut bona eorum veniâ non modò cibi , (polentæ seu farris tosti) reliquias seu apophoreta , quotidie domum ad Socrum ; sed hordeaceum quoque manipulum reportaret ; quem vesperi cum excuteret virgâ , tres omnino modios extrivit , quinquorum pro utraque , dierum annonam.

Messe peracta , Noëma nurui suæ , cujus virtutem abundè probârat , de honesto conjugio prospectura , auctor ei est , ut cultiore (quantum ferebat fortunarum tenuitas) ornata vestitu , ad dormientem in area , sub dio , Boozum , clam per tenebras adreperet , seque ad pedes hominis abijceret. Esse virum illum sibi propinquum , esse provectum ætate , sine uxore , sine liberis. Rutha pro simplicitate ejus ævi , proque obsequendi studio , morigeram se præbet consilio. Boozus de Somno experrectus , ubi mulierem nocte sublustri conspexit , didicitque , quanam esset , quidque peteret ; tacuit ille tum quidem , & se iterum sopori permisit. Manè summò , priusquam famuli ad opes surgerent , excitatam , jussit hordei , quantum ferre posset , capere , & ad socrum reverti , spe facta conjugij , nisi esset , qui pro jure propinquitatis arctioris , eam ex lege duceret , & Sobolem defuncto Mahaloni mari-

to suscitaret. Cùm verò Boozo, & possessio agro-
rum Elimelechi, & Ruthæ matrimonium legitimè
cederetur; publica contestatione & congratulatio-
ne omnium contractæ sunt nuptiæ; quarum nobi-
lissimus fructus annò post extitit, natus filius, no-
mine *Obedus* ex Obedo prognatus *Iesse*, ex hoc *David*;
ex Davide, per Successionem Progenitorum,
CHRISTUS JESUS, MESSIAS, perditæque sa-
lutis REPARATOR. Sic paupertas non bonas
tantùm artes, sed seculòrum omnium felicitatem
extudit.

NARRATIO XLVII.

IEPHTES HEBRÆO-
RUM PRAETOR IX.
UNIGENAM FILIAM SA-
CRIFICAT.

Judic. cap. 11 Anno Mundi 2850. Ante
Christum 1203.

Contrita sæpius bellorum calamitatibus Heb-
ræorum idololatria, identidem vitiosa de
radice, velut herba mala repullulavit. Cùm
DEUS extenderet manum, facienda promittebant:
cùm suspenderet gladium, promissa non solvebant.
Irerum igitur Ammonitarum armis vicenniò totò
oppressi, ultima quæque expectabant. Ubique
luctus & clamor, DEum in auxilium, rebus afflic-
tissimis, vocantium. Certamen videbatur suscep-
tum, nunc Justitiam Numinis detestandis defecti-